

อัตลักษณ์ของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*

The Identities of Youth in Nang Lae Sub-district, Muang District, Chiang Rai Province

Received:	April	22, 2019
Revised:	July	31, 2019
Accepted:	August	5, 2019

นาวิน พรหมใจสา (Nawin Promjisa)**

เลห์ล่า ตรีเอกานุกุล (Lelar Treeaekanukul)***

ทิพวรรณ เมืองใจ (Tippawan Muangjai)****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองเยาวชน ผู้นำชุมชนตำบลนางแล บุคลากรทางการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน จำนวนทั้งสิ้น 76 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ คือ การศึกษาจากเอกสารในเรื่องที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อเท็จจริงด้านอัตลักษณ์ และเยาวชนพหุวัฒนธรรม โดยยึดตามกรอบแนวคิดของการวิจัย วิธีการสังเกตทั้งอย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม โดยกรอบคำถามของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแนวคำถามปลายเปิดที่สามารถปรับได้ตามบริบทของพื้นที่ศึกษา และปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยผู้รู้ด้านอัตลักษณ์ของเยาวชน การจัดทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาด้วยการบรรยาย และพรรณนา ตามกรอบแนวคิดของการทำวิจัย ผลการวิจัย พบว่า อัตลักษณ์ของเยาวชน ตำบลนางแล

* เพื่อตีพิมพ์บทความวิจัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “สมรรถนะแห่งชีวิตตามอัตลักษณ์ของเยาวชนในศตวรรษที่ 21 ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย” ภายใต้แผนการวิจัยเรื่อง “การศึกษาและการสร้างโมเดลการพัฒนาสมรรถนะแห่งชีวิตตามอัตลักษณ์ของเยาวชนในศตวรรษที่ 21 ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย”

To publish the research article based on research with the title “The Identities of Youth Life Competencies in 21st century in Nang Lae Sub-district, Muang District, Chiang Rai Province”

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาวิน พรหมใจสา อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาสังคม สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เบอร์โทรศัพท์ 09 3271 2277 อีเมล: nawinta_2010@hotmail.com

Assistant Professor Dr. Nawin Promjisa, Ph.D., Social Development Program, School of Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University. Phone number: 09 3271 2277 Email: nawinta_2010@hotmail.com

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลห์ล่า ตรีเอกานุกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Assistant Professor Dr. Lelar Treeaekanukul, Ph.D., Sociology and Anthropology Program, School of Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University.

**** อาจารย์ทิพวรรณ เมืองใจ อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาสังคม สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
Instructor Tippawan Muangjai, M.Ed., Social Psychology Program, School of Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University.

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย 1. อัตลักษณ์บุคคล ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียรความสามารถในการปรับตัวความอยากรู้อยากเห็น และจิตสาธารณะ และ 2. อัตลักษณ์ทางสังคม ได้แก่ ด้านภาษาและด้านวัฒนธรรมและประเพณี

คำสำคัญ: อัตลักษณ์ เยาวชน ตำบลนางแล เชียงราย

Abstract

This is a qualitative research that aims to study the identity of youth in Nang Lae Sub-District, Muang District, Chiang Rai Province. There were 76 informants in total, including the Youth and Children Council leaders, guardians, Nang Lae Sub-district community leader, educational personnel and relevant public and private agencies, selected using the purposive sampling method. Instruments utilized in the data collection included reviews of relevant documents, identity facts, and the youths based on the research framework, participant and non-participant observation, and focus group. The questions included were flexible open-ended questions that could be adjusted to suit the context of the study area and social and cultural phenomena. Quality of the research instruments was reviewed by youth identity experts, data management and analysis using content analysis through narration and description within the research framework. It was found that the identity of youths in Nang Lae Sub-District, Muang, Chiang Rai included: 1) Personal identity – diligence, adaptability, curiosity, public consciousness and 2) Social identity – language, culture and tradition.

Keywords: Identities, Youth, Nang Lae Sub-district, Chiang Rai

บทนำ

ท่ามกลางสังคมที่กำลังพัฒนาเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 นี้ มีความแตกต่างที่หลากหลายในทุกมิติของสังคม ทั้งในแง่ความเป็นพลวัต ความไร้ข้อกำหนด ระเบียบแบบแผนที่ชัดเจน แต่กลับเป็นสังคมที่ปรับเปลี่ยนเข้าสู่สังคมพหุวัฒนธรรมสูงที่ไม่ยึดติดในกรอบวัฒนธรรมประเพณีที่ตายตัว และ “รื้อถอน” ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ต่าง ๆ พร้อมกับการ “สร้างวัฒนธรรมใหม่” เพื่อสังคมที่แปรเปลี่ยนไป สิ่งเหล่านี้จึงมีนัยต่อการมองยุทธศาสตร์ทางวัฒนธรรมภายใต้ “นิยามใหม่” ที่เน้น “วัฒนธรรมแห่งการสร้างสรรค์” สูงขึ้นนอกเหนือจาก “วัฒนธรรมที่สั่งสมมา” (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี, 2555) ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงสู่สังคมพหุวัฒนธรรมแห่งความหลากหลายนี้เอง จึงส่งผลให้อัตลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะของบุคคลที่เกิดจากการหล่อหลอมของวัฒนธรรมที่สั่งสมมาเริ่มเปลี่ยนแปลงไป

อัตลักษณ์เป็นคุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ลักษณะเฉพาะของตัวบุคคล สังคม ชุมชน หรือประเทศนั้น ๆ เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งมีลักษณะที่ไม่เป็นสากล หรือไม่เหมือนสังคมกับสังคมอื่น ๆ ซึ่งยุริฉัตร บุญสิน (2546) ได้กล่าวว่า อัตลักษณ์ คือ ลักษณะเฉพาะ ลักษณะพิเศษที่สามารถบ่งบอกตัวตนของสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าว หากพิจารณาในมิติของเยาวชน สามารถสรุปได้ว่า อัตลักษณ์ของเยาวชน คือ ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับตัวตน มีวัฒนธรรมเป็นบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมบุคลิกภาพของเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอิทธิพลทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม โลกทัศน์ ทั้งในระดับบุคคลและอัตลักษณ์ของกลุ่มเยาวชนที่ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม และเป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เยาวชนมีต่อตัวเอง และในลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมตลอดชั่วชีวิต (จุฑาพรรค์ ผดุงชีวิต, 2551)

อัตลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะของบุคคลมีความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชน คือ ประการแรกทำให้เยาวชนรู้สึกว่าเป็นตัวเราหรือพวกเราที่แตกต่างจากคนอื่น โดยไม่จำเป็นต้องมีเพียงหนึ่ง แต่อาจมีหลายลักษณะที่ประกอบขึ้นมา อัตลักษณ์ไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับคนหรือสิ่งของ แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้ซึ่งบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะ ลักษณะพิเศษที่จะบ่งบอกตัวตนของเยาวชน (ฉลาดชา ยรมิตานนท์, 2545) ซึ่งลักษณะพิเศษเหล่านั้นจะกลายเป็นความสามารถที่สำคัญของเยาวชน ซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต

สำหรับตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งในด้านของเด็กและเยาวชนนั้น ตำบลนางแลมีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนประจำตำบล ซึ่งมีการจัดกิจกรรมและดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนร่วมกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย และเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงราย ดังนั้นกลุ่มของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จึงเป็นกลุ่มคนที่จะต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ต้องเผชิญวิกฤตการณ์ และการวางแผนในการดำรงชีวิตด้วยผู้ใหญ่ อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความคิด และการเปลี่ยนแปลงภายนอก เช่น กลุ่มเพื่อน สังคม ค่านิยม และวัฒนธรรม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก และรูปแบบการดำรงชีวิตของเยาวชน หากเยาวชนเหล่านี้ไม่สามารถดำรงชีวิตในทางที่เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ก็อาจส่งผลให้มีปัญหาเกิดขึ้นกับชีวิตพวกเขา และปัญหาดังกล่าวอาจจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จึงมุ่งเพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่จะบ่งบอกตัวตนของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเทศบาลตำบลนางแล สถานศึกษา หน่วยงานของรัฐ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ได้นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมอัตลักษณ์ของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนเหล่านี้ได้เติบโตเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าตามนโยบายเยาวชน 4.0 ของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

การทบทวนวรรณกรรม

1. สภาพทั่วไปและข้อมูลทั่วไปตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นตำบลหนึ่งใน 15 ตำบล ของอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ของอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย สำนักงานเทศบาลตำบลนางแล ตั้งอยู่ที่ 476 หมู่ 12 บ้านข้าวแตะ ถนนพหลโยธิน ติดกับทางหลวงหมายเลข 1 ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ประมาณ 14 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร 838 กิโลเมตร

2. แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นช่วงวัยของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านกายภาพ และทางด้านจิตสังคม ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วเป็นวัยที่ต้องการค้นหาความต้องการของตนเอง ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความซับซ้อน และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วบนข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ดังนั้นการที่เข้าใจถึงพัฒนาการเหล่านี้ จะช่วยให้สามารถจัดสมรรถนะแห่งชีวิตที่จำเป็นที่จะช่วยในการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่เหมาะสมในวัยผู้ใหญ่ต่อไป

3. แนวคิดด้านอัตลักษณ์ ซึ่งหมายถึงลักษณะเฉพาะ หรือลักษณะที่เหมือนกันของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่สามารถบ่งบอกความแตกต่างและสร้างความจดจำได้ อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้าง หรือก่อปรูปรูขึ้น โดยกระบวนการทางสังคม ซึ่งมีทั้งที่ถูกสร้างขึ้นโดยคนภายนอกและจากคนภายใน เมื่อตกผลึกแล้ว อาจจะคงความเป็นลักษณะเฉพาะ เลื่อนไหล หรือเปลี่ยนรูปแบบบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นกับคนอื่น และบริบทที่แตกต่างออกไป โดยองค์ประกอบของอัตลักษณ์ ประกอบด้วย อัตลักษณ์บุคคล (Individual Identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity)(Smith, 2006; Erikson,1968, อ้างถึงใน สุภษณีย์ ศรีเอี่ยม, 2554; Woodward, 1997, อ้างถึงใน ธงชัย สมบูรณ์, 2551)

4. แนวคิดเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม คือ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งได้แก่ การดำเนินวิถีชีวิตประจำวันที่มีความเหมือนและความต่างจากวัฒนธรรมอื่น ๆ โดยเน้นการยอมรับซึ่งกันและกัน สังคมไทยมีสภาพความเป็นพหุวัฒนธรรมตลอดมา ผู้คนที่อาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมไทยอย่างมีความสุขนั้น มีความหลากหลายหรือมีความเป็นพหุ ทั้งในด้านชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม การเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเอกสารเพื่อรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาคสนาม และใช้ในการทำรอบคำถามในการเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ครบถ้วน และมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในระหว่างการเก็บข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อแยกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

1. แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย อายุ 18-25 ปี จำนวน 20 คน
2. ผู้ปกครองเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน
3. ผู้นำชุมชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 16 คน
4. บุคลากรทางการศึกษาตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 10 คน
5. หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตทั้งอย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยมีวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดังนี้

การศึกษาจากเอกสารในเรื่องที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อเท็จจริงด้านอัตลักษณ์ และเยาวชนพหุวัฒนธรรม โดยยึดตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการสนทนากลุ่ม เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐาน โดยผู้วิจัยเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในระหว่างการสนทนากลุ่ม เพื่อสังเกตพฤติกรรมและเหตุการณ์ และนำมาหาความสัมพันธ์และความหมายของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพรวมของการสนทนากลุ่ม

ประเด็นการสนทนากลุ่ม เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐาน โดยใช้การสนทนาอย่างมีจุดมุ่งหมาย ระหว่างผู้วิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยกรอบคำถามของการวิจัยเชิงคุณภาพในการสนทนากลุ่ม เป็นแนวคำถามปลายเปิดที่สามารถปรับได้ตามบริบทของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พื้นที่ศึกษา และปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น และข้อคำถามสอดคล้องตามแนวทางขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ แผนกนวัตกรรมการศึกษาเพื่อการพัฒนาแห่งภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (UNESCO, 2015)

การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยวิเคราะห์ข้อมูลตลอดเวลาในระหว่างการทำวิจัย ใช้การบรรยาย หรือพรรณนา ตามกรอบแนวคิดของการทำวิจัย

ผลการวิจัย

อัตลักษณ์ของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับตัวตนของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่มีวัฒนธรรมเป็นตัวหล่อหลอมบุคลิกภาพของเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอิทธิพลทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ทั้งในระดับบุคคล และจากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม และเป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เยาวชนมีต่อตัวเอง และในลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ในการศึกษาอัตลักษณ์ของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ได้แบ่งหัวข้อออกเป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. อัตลักษณ์บุคคล (Individual Identity)

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า อัตลักษณ์บุคคลของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย

1.1 ความขยันหมั่นเพียร เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายเป็นบุคคลที่มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ตั้งใจทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังที่ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า

“หลายครั้งที่งานของสภาเด็กที่เราทำงาน มีปัญหาและเราก็ทะเลาะกันบ่อย ๆ จนหนูก็คิดจะลาออกตั้งหลายที แต่พอหนูมาคิดว่าถ้าเราพยายาม ขยันหาข้อมูล ตั้งใจทำมันให้ดี งานก็จะผ่านไปได้ทุกครั้ง แม้มันจะไม่ดีที่สุดแต่ก็ยังดีที่เราได้พยายามทำมันให้ได้” (นัท (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชน), 11 ส.ค. 2561)

“เวลามีกิจกรรมของโรงเรียน หรือกิจกรรมของชุมชน เด็ก ๆ จะให้ความร่วมมือ ขยันขันแข็งช่วยกันทำงาน ร่วมกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ก็น่าแปลกใจที่เด็ก ๆ สามารถรวมตัวกัน มุ่งมั่นทำงานขนาดนี้ อาจจะเพราะเขาไปเห็นคนอื่น เด็กจากพื้นที่อื่น และน่าจะเกิดจากการสั่งสอนของพ่อแม่ของเขาด้วย” (อภาพร (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (ผู้นำชุมชน), 15 ส.ค. 2561)

1.2 ความสามารถในการปรับตัว เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสู่ภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเอง และบุคคลรอบข้าง ดังเช่น

“เวลาที่ผมไปเข้าค่ายกับเพื่อนสภาเด็ก ๆ ที่อื่น หรือตอนที่ไปเข้าค่ายรด. ตอน ม.5 ผมเห็นคนอื่นมีปัญหาเรื่องการกิน การนอน การทำงานกับคนที่เราไม่ค่อยสนิท บางคนถึงกับร้องไห้ ทะเลาะกันกับคนอื่นไปเลย แต่สำหรับผมนะครับ..... ผมว่าการไปเจออะไรใหม่ ๆ การที่ชุมชนของเรามีคนมากมาย มีนั่นนี่เพิ่มขึ้น เช่น มีม.แม่ฟ้าหลวง มีคนข้างนอกมาลงทุนค้าขาย มันทำให้เรามีประสบการณ์ และปรับตัวง่ายขึ้น ผมคิดแบบนี้ครับ” (โจ (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชน), 11 ส.ค. 2561)

“พี่เคยมาจัดกิจกรรมและฝึกอบรมให้กับนางแลหลายครั้ง พี่ว่าเด็กที่นี่ปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่อื่นที่พี่เคยไปเจอมานะ อาจจะเพราะที่นี่อยู่ไม่ไกลจากตัวเมือง มีโรงเรียน มีมหาวิทยาลัยในชุมชน ทำให้มีคนมากหน้าหลายตาให้เด็ก ๆ ได้รู้จัก และเรียนรู้ ทำให้พวกเขาเข้าใจคนอื่นเยอะขึ้น ปรับตัวกับคนอื่นได้มากขึ้น” (ชนิษฐา (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน), 1 ก.ย. 2561)

1.3 ความอยากรู้อยากเห็น เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นบุคคลที่มีความสนใจสิ่งใหม่ ๆ ชอบค้นคว้า อยากรทดลอง และมีความต้องการประสบการณ์แปลกใหม่ เพื่อค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง ดังตัวอย่างเช่น

“หนูรู้สึกว่ายาวนี้เทคโนโลยีการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารมันสะดวกรวดเร็วจนทำให้เราต้องรับข้อมูล เรื่องอะไรต่าง ๆ มากมาย พอเรารู้ เราได้ยินเรื่องต่าง ๆ เราก็อยากจะรู้ อยากรจะเห็นมัน เอมันมาใช้ในชีวิตของเรา อย่างตอนที่หนูไปเข้าค่ายกับสภาเด็ก หนูก็ไปเห็นเพื่อนจากที่อื่นเขามีกิจกรรมใหม่ ๆ ก็อยากรู้ อยากรทดลองเอามาใช้กับเด็ก ๆ ที่บ้านนางแลบ้าง” (ส้ม (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชน), 11 ส.ค. 2561)

“เด็ก ๆ สนใจอยากรู้อยากเห็นค่ะ เวลาสอนหนังสือจะต้องเตรียมข้อมูล และหาภาพ หรือคลิปวิดีโอมาให้เด็ก ๆ ดูค่ะ เพราะเวลาเราสอนเรื่องอะไรพวกเขาก็จะสนใจ ถ้าม และอยากรู้อยากเห็นว่า สิ่งที่เราสอนนั้นเป็นอย่างไร หน้าตาเป็นยังไง มันทำงานแบบไหน บางทีเราก็ต้องอาศัยภาพ หรือวิดีโอ เพื่อให้เด็ก ๆ เข้าใจ เห็นภาพ เพราะไม่อย่างนั้น เขาก็จะสงสัย และไม่เข้าใจในสิ่งที่เราสอน” (ครูกาญจนา (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (บุคลากรทางการศึกษา), 16 ก.ย. 2561)

1.4 จิตสาธารณะ เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นบุคคลที่ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน มีความรู้สึกที่ปรารถนาจะร่วมและมีส่วนช่วยเหลือชุมชน โดยรับรู้ถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง มีน้ำใจไมตรี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยไม่หวังผลตอบแทน

“ไม่ว่าจะกิจกรรมของชุมชน กิจกรรมของโรงเรียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เด็ก ๆ ได้รับมอบหมาย พวกเขาจะมีวิธีบริหารจัดการด้วยตนเอง มีเครือข่ายของเด็ก ๆ เอง และที่สำคัญเด็ก ๆ จะอาสาทำกิจกรรมเองโดยที่เราไม่ต้องบังคับ บางทีพวกเขาก็จะมาขอให้เราช่วยจัดโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับคนอื่น” (สุริยา(นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (ผู้นำชุมชน), 15 ส.ค. 2561)

“ในวันหยุด ลูกชายพี่จะไปช่วยเพื่อน ช่วยครูที่โรงเรียน ไปร่วมกิจกรรมของสภาเด็กฯ เสมอ บางทีพี่ก็บ่นเขาว่า ไม่ค่อยอยู่บ้านอ่านหนังสือ ลูกพี่ก็บอกว่า เดี๋ยวนี้เรียนหนังสืออย่างเดียวไม่ได้ เราต้องช่วยเหลือคนอื่นด้วย พี่ก็เลยไม่ว่าอะไร ก็ให้เขาทำกิจกรรมกับคนอื่น ช่วยเหลือชุมชนบ้าง” (บุญศรี (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (ผู้ปกครอง), 9 ก.ย. 2561)

ดั่งตาราง 1

ตาราง 1 อัตลักษณ์บุคคลของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	อัตลักษณ์ของเยาวชน			
	ความ ขยันหมั่นเพียร	ความสามารถ ในการปรับตัว	ความอยากรู้ อยากเห็น	จิตสาธารณะ
แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและ เยาวชน	●	●	●	
ผู้ปกครองเยาวชน	●	●	●	●
ผู้นำชุมชน หน่วยงาน	●	●	●	●
บุคลากรทางการศึกษา	●	●	●	●
ภาครัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้อง กับเยาวชน	●	●	●	●

2. อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity)

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า อัตลักษณ์ทางสังคมของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย

2.1 ด้านภาษา เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ยังคงมีการใช้ภาษาพูดเป็นภาษา “คำเมือง” เป็นส่วนใหญ่ และเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร แม้ว่าตำบลนางแลจะมีกลุ่มชาติพันธุ์อาข่าและลาหู่ ซึ่งอาศัยอยู่ในป่าอ้อ หมู่ที่ 6 และนางแลใน หมู่ที่ 7 ก็สามารถสื่อสารและเข้าใจภาษา “คำเมือง” ได้เช่นกัน ซึ่งเยาวชนตำบลนางแลไม่ได้มีความรู้สึกอายหรือผิดแปลกที่ใช้ภาษา “คำเมือง” เป็นภาษาในการสื่อสาร ดังที่ผู้ให้ข้อมูล กล่าวว่า

“คำเมือง เป็นภาษาที่หนูรู้สึกว่ามันทำให้หนูสนิทกับเพื่อนได้ง่าย เวลาจะพูดอะไร ถ้าพูดคำเมืองก็เหมือนว่าจะบอกถึงสิ่งที่หนูอยากจะบอกได้มากกว่าพูดไทย และหนูไม่อายที่จะพูดคำเมือง เพราะเวลาพูดไทยหนูรู้สึกว่ามันพูดไม่ชัดค่ะ” (นาโน (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชน), 11 ส.ค. 2561)

“อย่าว่าแต่เด็ก ๆ ที่พูดคำเมืองเลยคะ ผู้ใหญ่ก็ถนัดพูดคำเมือง เพราะมันเป็นภาษาที่เราคุ้นเคยมาตั้งแต่เกิด เวลาตุลาก็เป็นคำเมืองตุลาก็เข้าใจได้มากกว่า คิดว่าไม่มีใครที่จะรู้สึกอายที่พูดคำเมือง” (บัวผัน (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (ผู้ปกครอง), 9 ก.ย. 2561)

2.2 ด้านวัฒนธรรมและประเพณี เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีวัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลายซึ่งเกิดจากการผสมผสานการดำเนินชีวิต และศาสนาพุทธ ความเชื่อเรื่อง การนับถือผี ส่งผลทำให้มีประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของประเพณีที่จะแตกต่างกันไปตามฤดูกาล ทั้งนี้ ตำบลนางแลจะมีงานประเพณีในรอบปีแทบทุกเดือน เช่น ประเพณีสงกรานต์ งานปอย งานยี่เป็ง ตานก๋วยสลาก เป็นต้น ซึ่งเยาวชนตำบลนางแลยังคงมีความเชื่อ ยอมรับ และเข้าร่วมประเพณีของชุมชนตามที่ได้รับคำสั่งสอนและ สืบทอดต่อมาจากบรรพบุรุษ ตัวอย่างเช่น

“เวลามีกงานบุญ ประเพณีต่าง ๆ ก็จะไปดูไปด้วย เด็ก ๆ ก็จะไปรู้และ เข้าใจว่า ทำไมต้องไป และไปทำอะไรบ้าง และพวกเขาก็จะรู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ เพราะเราก็จะคอยบอก คอยสอนเขามาโดยตลอดอยู่แล้ว” (แก้ว (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (ผู้ปกครอง), 9 ก.ย. 2561)

“เด็ก ๆ จะเข้าใจ และประพฤติตนตามประเพณีของชุมชนอยู่แล้ว ค่ะ และในรายวิชา หรือกิจกรรมของโรงเรียนก็จะมีสอดแทรกวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่นอยู่แล้ว มันเป็นนโยบายของสถานศึกษาที่จะอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้เด็ก ๆ จะรู้สึกผูกพันและได้รับการหล่อหลอมในเรื่องนี้ ตลอดเวลา”(ครูอรชร (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (บุคลากรทางการศึกษา), 16 ก.ย. 2561)

ตาราง 2

ตาราง 2 อัตลักษณ์ทางสังคมของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	อัตลักษณ์ทางสังคมของเยาวชน		
	ด้านภาษา	ด้านการแต่งกาย	ด้านวัฒนธรรม และประเพณี
แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและ เยาวชน	•		•
ผู้ปกครองเยาวชน	•		•
ผู้นำชุมชน หน่วยงาน	•		•
บุคลากรทางการศึกษา	•		•
ภาคีรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับ เยาวชน	•		•

สำหรับการแต่งกาย เป็นอัตลักษณ์ทางสังคมที่ได้รับอิทธิพลจากการสื่อสารและสังคมออนไลน์ ทำให้การแต่งกายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามแฟชั่นและกระแสของสังคม อีกทั้งตำบลนางแลไม่มีอัตลักษณ์ การแต่งกายที่เห็นชัดเจน แม้จะมีกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ และการเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเข้าถึง และมีค่านิยมทางสังคมปัจจุบันอยู่ จึงไม่แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ทางสังคมในด้านนี้ชัดเจน ดังเช่น

“เด็ก ๆ ในชุมชนก็แต่งตัวตามแฟชั่นวัยรุ่นทั่วไป ตามกระแสนิยม เช่น เกาหลี เสื้อยืด กางเกงยีนส์ขาด ๆ เวลาจัดงานของชุมชน หรืองานที่เทศบาลจัด ถ้าขอความร่วมมือให้เด็ก ๆ แต่งชุดพื้นเมือง หรือชุดชาติพันธุ์ของตนเอง เด็ก ๆ ก็จะไม่ค่อยอยากจะทำ ใส่บ้างก็บอกว่าไม่มี บ้างก็บอกว่าใส่ไม่เป็น” (ทอง (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (ผู้นำชุมชน), 15 ส.ค. 2561)

“สมัยนี้เสื้อผ้าหาซื้อง่ายค่ะ ในอินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก และพวกเรา ก็ชอบที่จะแต่งตัวแบบในอินเทอร์เน็ตค่ะ มันสวยดี ถ้าให้ใส่เสื้อผ้าพื้นเมืองหรือค่ะ ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่อยากใส่ค่ะ อาย...อีกอย่างมันแต่งยากด้วยค่ะ” (กวาง (นามสมมุติ), การสนทนากลุ่ม (แกนนำเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชน), 11 ส.ค. 2561)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อัตลักษณ์ของเยาวชนในศตวรรษที่ 21 ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย” เป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยวิธีการสังเกตทั้งอย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม จากผลการวิจัย พบว่า อัตลักษณ์ของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย 1. อัตลักษณ์บุคคล ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความสามารถในการปรับตัว ความอยากรู้อยากเห็น และจิตสาธารณะ และ 2. อัตลักษณ์ทางสังคม ได้แก่ ด้านภาษา และด้านวัฒนธรรมและประเพณี

1. อัตลักษณ์บุคคลของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย

1.1 ด้านความขยันหมั่นเพียร จากการวิจัย พบว่า เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายเป็นบุคคลที่มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ใฝ่เรียนรู้ ตั้งใจทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับผลการศึกษาของรุ่งฤดี กล้าหาญ และคณะ (2558) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบ การวัดและประเมินพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลายของไทยในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระดับ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของไทยในศตวรรษที่ 21 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ใน 5 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกและภาคเหนือ และกรุงเทพมหานคร จำนวนรวม 704 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสังเกต และแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของไทยในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนใน

ทุกภูมิภาค มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินตนเองในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ยการประเมินตนเองในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ มีค่าสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านใฝ่เรียนรู้ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และความอดทน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของไรเชน และซัลกานิก (Rychen & Salganik, 2003) ที่ได้ระบุโครงสร้างภายในของสมรรถนะที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำรงชีวิต ซึ่งจะประกอบด้วย ความรู้ ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการปฏิบัติ ทักษะคิด อารมณ์ค่านิยมและจริยธรรม และแรงจูงใจ ซึ่งอัตลักษณ์บุคคลของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านความขยันหมั่นเพียร เป็นปัจจัยที่นำไปสู่โครงสร้างภายในของสมรรถนะที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำรงชีวิตตามแนวคิดดังกล่าว

1.2 ด้านความสามารถในการปรับตัว ซึ่งเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสู่ภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเอง และบุคคลรอบข้าง การที่เยาวชนตำบลนางแลมีอัตลักษณ์ด้านความสามารถในการปรับตัว เนื่องจากการที่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กับความเป็นตัวตนหรืออัตลักษณ์ของบุคคล และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความจำเป็นต่อความท้าทายในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ของเยาวชน โดยความสามารถในการปรับตัวนี้เองที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาสมรรถนะแห่งชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาอัตลักษณ์ของเยาวชนต่อไป (Carr, 1998) และผลการวิจัยยังมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของโครงการ The EFF project (Trier, 2001) ได้ศึกษาสมรรถนะแห่งชีวิตที่ครอบคลุม 3 บทบาทของบุคคล คือ หน้าที่พลเมือง, สมาชิกครอบครัว และแรงงาน ซึ่งได้ทำการศึกษา 2 ส่วน คือ common activities และ The 16 EFF Standards โดย common activities ได้ระบุองค์ประกอบของสมรรถนะแห่งชีวิตเป็น 13 ส่วนคือ (1) การรวบรวม วิเคราะห์และการใช้ข้อมูล(gathering, analyzing, and using information) (2) การจัดการทรัพยากร (managing resources) (3) การปฏิบัติงานในภาพรวม (working within the “big picture”) (4) การทำงานร่วมกัน (working together) (5) (providing leadership) (6) การเป็นผู้นำ (guiding and supporting others) (7) การให้คำแนะนำและการสนับสนุนผู้อื่น (seeking guidance and support from others) (8) การพัฒนาและการแสดงความรู้สึกของตัวเอง (developing and expressing a sense of self) (9) การเคารพผู้อื่น (respecting others and valuing diversity) (10) การใช้สิทธิและความรับผิดชอบ (exercising rights and responsibilities) (11) การสร้างและการเฝ้าหาวิสัยทัศน์และเป้าหมาย (creating and pursuing vision and goals) (12) โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมืออื่น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (using technology and other tools to accomplish goals) และ (13) การเท่าทันการเปลี่ยนแปลง (keeping pace with change) ซึ่งเป็นองค์ประกอบของสมรรถนะแห่งชีวิตที่ได้ค้นพบในการศึกษาในครั้งนี้

1.3 ด้านความอยากรู้อยากเห็น จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นบุคคลที่มีความสนใจสิ่งใหม่ ๆ ชอบค้นคว้า อยากทดลอง และมีความต้องการประสบการณ์แปลกใหม่ เพื่อค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง การที่เยาวชน ตำบลนางแลมีอัตลักษณ์ของความอยากรู้อยากเห็น เนื่องจากพัฒนาการทางด้านจิตสังคมของวัยรุ่น (Psycho-social development) การจัดระบบใหม่ของการคิด

ที่เกิดจากพัฒนาการทางด้านสมองของวัยรุ่น นำไปสู่การตั้งคำถามในทุก ๆ สิ่ง เช่น ครอบครัว วัฒนธรรม สังคม และตนเอง วัยรุ่นเป็นจำนวนมากต้องประสบกับการสูญเสียความไร้เดียงสา เพราะการเกิดวุฒิภาวะทางด้านสติปัญญา ผลักดันให้วัยรุ่นต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนเกี่ยวกับชีวิต และความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น นอกจากนั้น วัยรุ่นจำนวนมากยังต้องประสบกับวิกฤติด้านเอกลักษณ์ เมื่อวัยรุ่นพยายามที่ลองสวมบทบาทหลายบทบาท และหลายความคิด อันเป็นวิธีการที่จะทำความเข้าใจว่า ตนเองคือใคร และการหาวิธีการที่จะปรับตัวเข้ากับสังคม นอกจากนั้น วัยรุ่นยังจำเป็นที่จะต้องเข้าสู่ช่วงของการขัดแย้ง และการทดลองในสิ่งต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้สึกของความเป็นตัวเอง และอิสระแห่งตน ด้านอารมณ์ในระดับสูงอีกด้วย (Asmussen et al, 2007) และยังสอดคล้องกับการศึกษาของเฉลิมศรี ราชนาจันทร์ (2553) ซึ่งศึกษาปรากฏการณ์ชีวิตของเยาวชนผู้เสพยาบ้า พบว่า ร้อยละ 94.1 มีความเชื่อว่าการเสพติดเฟดามีน เป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่นที่มีธรรมชาติของวัยอยากรู้อยากลอง และชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

1.4 ด้านจิตสาธารณะ ผลการวิจัย พบว่า เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นบุคคลที่ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน มีความรู้สึกที่ปรารถนาจะร่วมและมีส่วนช่วยเหลือชุมชน โดยรับรู้ถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง มีน้ำใจไมตรี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยไม่หวังผลตอบแทน สอดคล้องกับการศึกษาของโครงการ Young Adult Survey (YAS) (Trier, 2001) ที่ระบุว่า สมรรถนะแห่งชีวิต ประกอบด้วย 15 ส่วน ได้แก่ (1) ความภาคภูมิใจในตนเอง (self-esteem) (2) ประสิทธิภาพในการจัดการตนเอง (effective self-management) (3) การปกครองตนเอง autonomy (relative) (4) ความสามารถในการสะท้อนคิดด้วยตนเอง (the ability to be self-reflective) (5) ความสามารถในการรับรู้อารมณ์ความรู้สึกของตัวเอง (the capacity to perceive one's own emotions) (6) ความสามารถในการจัดการกับความเครียด (the ability to deal with stressful emotions) (7) ความคิดสร้างสรรค์ (creativity) (8) ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ (responsibility for health) (9) สมรรถนะทางสังคม (social competencies) (10) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (continuous learning) (11) แรงจูงใจในการทำงาน (motivation to perform well) (12) สมรรถนะเชิงกลยุทธ์ (strategic competencies) (13) ความรู้และทัศนคติทางนิเวศวิทยา (ecological knowledge and attitude) (14) ความรับผิดชอบต่อสังคม (social responsibility) และ (15) สมรรถนะทางการเมือง (political competence) โดยอัตลักษณ์ด้านจิตสาธารณะของเยาวชนนางแลนั้น สะท้อนให้เห็นถึงสมรรถนะแห่งชีวิตด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสมรรถนะแห่งชีวิตในการศึกษาของโครงการดังกล่าว และจากการศึกษา พบว่าการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดอัตลักษณ์ด้านจิตสาธารณะของเยาวชน ตำบลนางแล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพินทร์ ชูชม และคณะ (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงเหตุและผลของภูมิคุ้มกันทางจิตของเยาวชน การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของภูมิคุ้มกันทางจิตของเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนที่เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 2,800 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดตัวแปรเชิงสาเหตุและผลของภูมิคุ้มกันทางจิต การวิจัย พบว่า รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของภูมิคุ้มกันทางจิตของเยาวชน ประกอบด้วย จิตลักษณะ (การควบคุมตน การมอง

โลกในแง่ดีและความเชื่ออำนาจในตน) และปัจจัยครอบครั้ว (ความสัมพันธ์กับบิดามารดา การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการถ่ายทอดการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบิดามารดา) ส่งผลทางบวกต่อภูมิคุ้มกันทางจิต และภูมิคุ้มกันทางจิตส่งผลโดยตรงทางบวกต่อคุณภาพของเยาวชนและการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยยังพบว่า จิตลักษณะมีอิทธิพลสูงสุดต่อภูมิคุ้มกันทางจิต รองลงมาคือ ปัจจัยครอบครั้ว ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ได้เสนอแนะภูมิคุ้มกันทางจิตทำหน้าที่เป็นทั้งปัจจัยที่ปกป้องภัยคุกคามต่าง ๆ ที่มีต่อบุคคลแล้วยังทำหน้าที่เป็นปัจจัยส่งเสริมหรือสนับสนุนให้บุคคลมีชีวิตที่มีคุณภาพอีกด้วย

2. อัตลักษณ์ทางสังคมของเยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย

2.1 ด้านภาษา จากการศึกษา พบว่า เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ยังคงมีการใช้ภาษาพูดเป็นภาษา “คำเมือง” เป็นส่วนใหญ่ และเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร แม้ว่าตำบลนางแลจะมีกลุ่มชาติพันธุ์อาข่าและลาหู่ ซึ่งอาศัยอยู่ในป่าอ้อ หมู่ที่ 6 และนางแลใน หมู่ที่ 7 ก็สามารถสื่อสารและเข้าใจภาษา “คำเมือง” ได้เช่นกัน ซึ่งเยาวชนตำบลนางแลไม่ได้มีความรู้สึกเขินอาย หรือผิดแปลกที่ใช้ภาษา “คำเมือง” เป็นภาษาในการสื่อสาร การที่เยาวชนตำบลนางแลยังคงใช้ภาษาประจำถิ่น และไม่รู้สึกเขินอาย หรือผิดแปลกเนื่องจากภาษา “คำเมือง” ทำให้เยาวชนรู้สึกว่าเป็นตัวเราหรือพวกเราที่แตกต่างจากคนอื่น” อีกทั้งภาษาคำเมืองเป็นอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมาตั้งแต่ในระบบครอบครัว ซึ่งบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะ ลักษณะพิเศษที่จะบ่งบอกตัวตนของเยาวชนตำบลนางแล รวมถึงอัตลักษณ์ของคนภาคเหนือด้วย (ฉลาดชาย รมิตานนท์, 2545) นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาของอิทธิพล เหมหงษ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของเยาวชนชาวเขาที่เข้ามาอยู่อาศัยในเมืองได้ข้อสรุปว่า ในช่วง 10-15 ปีที่ผ่านมา กระแสวัฒนธรรมความเชื่อจากภายนอกชุมชนเข้ามาในรูปของ รัฐ ศาสนา การคมนาคม และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้เยาวชนจำนวนมากออกไปทำงานและเรียนข้างนอกชุมชน เยาวชนที่ออกมาอยู่ในเมืองมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตแบบใหม่ ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนไป มีเพื่อนใหม่ กติกาใหม่ ความเชื่อแบบใหม่ ภายใต้การควบคุมดูแลของครู บาทหลวง แทนญาติพี่น้อง หรือผู้อาวุโสในหมู่บ้าน ได้รับโอกาสการศึกษาสูงขึ้น มีงานทำ มีรายได้ของตัวเอง มีความพยายามพูดภาษาไทยให้คล่อง เรียนรู้มารยาทแบบไทย เพื่อให้หางานทำง่ายขึ้น ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า แม้ว่าตำบลนางแลจะมีกลุ่มชาติพันธุ์อาข่าและลาหู่ แต่เยาวชนชาติพันธุ์ก็มีการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ด้านภาษาตามบริบทของวัฒนธรรม และมีกระบวนการสร้างตัวตนและอัตลักษณ์จากการผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ในตำบลนางแล

2.2 ด้านประเพณีและวัฒนธรรม เยาวชน ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีวัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลายซึ่งเกิดจากการผสมผสานการดำเนินชีวิต และศาสนาพุทธ ความเชื่อเรื่องการนับถือผี ส่งผลทำให้มีประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของประเพณีที่จะแตกต่างกันไปตามฤดูกาล ทั้งนี้ ตำบลนางแลจะมีงานประเพณีในรอบปีแทบทุกเดือน เช่น ประเพณีสงกรานต์ งานปอย งานยี่เป็ง ตานก๋วยสลาก เป็นต้น ซึ่งเยาวชนตำบลนางแลยังคงมีความเชื่อ ยอมรับ และเข้าร่วมประเพณีของชุมชนตามที่ได้รับ การสั่งสอนและสืบทอดต่อมาจากบรรพบุรุษ อีกทั้งประเพณีและวัฒนธรรมในตำบลนางแลนั้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เยาวชนนางแลสามารถคงอัตลักษณ์ในด้านวัฒนธรรมและประเพณีไว้ได้

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเลห์ล่า ตรีเอกานกุล และจุไรรัตน์ วรรณศิริ (2552) ได้ศึกษา การดำรงอยู่ของอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ไทหยาในประเทศไทย : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงราย พบว่า การผสมกลมกลืนของวัฒนธรรมไทหยาที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย สามารถเข้ากับวัฒนธรรมในพื้นที่ใหม่ได้ดี ทำให้เกิดการผสมกลมกลืนกันได้อย่างรวดเร็วมีผลมาจากการที่วัฒนธรรมบางส่วนมีความใกล้เคียงกับวัฒนธรรมใหม่ อีกทั้งการที่เยาวชนตำบลนางแลยังมีการคงอยู่ของอัตลักษณ์ด้านประเพณีและวัฒนธรรมภายใต้กระแสสังคมพหุวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์และคนดั้งเดิมในท้องถิ่นซึ่ง จุดเด่นที่บ่งบอกความเป็นเยาวชนนางแล ส่วนใหญ่คือ ภาษา และประเพณีที่เกี่ยวเนื่องกับศาสนา ผลการวิจัย พบว่า อัตลักษณ์เหล่านี้เป็นภาพลักษณ์ที่แสดงตัวตนของเยาวชนตำบลนางแลที่สามารถนำติดตัวไปยังที่ต่าง ๆ เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกให้เป็นเป็นที่ประจักษ์ได้ชัดเจน เช่นเดียวกับแนวคิดของยศ สันตสมบัติ (2551) ที่กล่าวว่า อัตลักษณ์ย่อมมีความหลากหลายไม่ว่าจะในระดับ ของตัวปัจเจก กลุ่ม หรือ องค์กรก็ตาม และประการสำคัญ คือ อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างหรือก่อปรูปรูขึ้นโดยกระบวนการทางสังคม ซึ่งมีทั้งที่ถูกสร้างขึ้นโดยคนภายนอกและจากคนภายใน เมื่อตกผลึกแล้ว อาจจะคงความเป็นลักษณะเฉพาะ เลื่อนไหล หรือเปลี่ยนรูปไป บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ทางสังคมที่ เกิดขึ้นกับคนอื่นและบริบทที่แตกต่างออกไป

นอกจากนี้ จากการศึกษาในครั้งนี้ ไม่ค้นพบอัตลักษณ์ทางสังคม ด้านการแต่งกายของเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เนื่องจากการแต่งกายเป็นอัตลักษณ์ทางสังคมที่ได้รับอิทธิพลจากการสื่อสารและสังคมออนไลน์ ทำให้การแต่งกายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามแฟชั่นและกระแสของสังคม อีกทั้งตำบลนางแลไม่มีอัตลักษณ์การแต่งกายที่เห็นชัดเจน แม้จะมีกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ และการเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเข้าถึง และมีค่านิยมทางสังคมปัจจุบันอยู่ จึงไม่แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ทางสังคมในด้านนี้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของอุสุม่า สุขสม (2550) ซึ่งได้ศึกษาการสร้างอัตลักษณ์วัยรุ่นจากการแต่งกายแฟชั่น : กรณีศึกษา สยามแสควร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแต่งกายแฟชั่นของวัยรุ่น โดยหาเงื่อนไขที่มีอิทธิพลสร้างแรงจูงใจ วิถีทางในการแสดงออก ตลอดจนวิเคราะห์การนิยามและตีความหมายจากการแต่งกายแฟชั่นของวัยรุ่น ศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแต่งกายแฟชั่นที่มีต่อการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่น ตลอดจนศึกษาอัตลักษณ์ใหม่ของวัยรุ่นที่ถูกสร้างขึ้นจากการแต่งกายแฟชั่น ผ่านการศึกษาเชิงเปรียบเทียบแนวแฟชั่นสามรูปแบบ ได้แก่ แฟชั่นฮิพฮอป แฟชั่นเด็กแนว (อินดี้) และแฟชั่นแบรนด์เนม โดยดำเนินการเก็บข้อมูลผ่านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์เจาะลึกวัยรุ่น จำนวน 23 คน ผลการศึกษา พบว่า การสร้างอัตลักษณ์วัยรุ่นจากแฟชั่นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในเชิงกระบวนการ เริ่มต้นจากเงื่อนไขสร้างแรงจูงใจแก่วัยรุ่นให้แต่งกายแฟชั่น คือ แรงขับเคลื่อนทางสังคมของวัยรุ่นและบริบททางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่แวดล้อม ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ตลอดจนการใช้เวลาว่างในชีวิตประจำวัน และยังเป็นไปในแนวทางเดียวกับการศึกษาของชุติมา ชุณหกาญจน์ (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี ที่กล่าวว่า การสื่อสาร สังคมออนไลน์ และสื่อมวลชนสามารถแพร่กระจายข่าวสารไปยังกลุ่มคนที่กว้างขวางได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว กล่าวได้ว่า การสื่อสาร และสื่อมวลชน คือ ตัวจักรสำคัญที่ช่วยเป็นสื่อกลางให้เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้นในแต่ละสังคม นอกจากนั้นยังถือเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดภาษา ประเพณี ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งหมาย

รวมถึงค่านิยมในการแต่งกาย ตลอดจนวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งไปยังอีกสังคมหนึ่งทั้งในระดับบุคคลและระดับมวลชน (Cross Cultural) เพราะอุตสาหกรรมสื่อมวลชนไม่ได้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป แต่เป็นผู้ผลิตสินค้าทางวัฒนธรรม (Cultural Product) ผลิตความคิดอุดมการณ์ (Ideological Message) ที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจของผู้คนในสังคมโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปปรับใช้ได้ ดังประเด็นต่อไปนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายควรมีกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมให้เยาวชนตำบลนางแลมีจิตสำนึกและตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์ของตนอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม
2. เทศบาลตำบลนางแลที่เป็นผู้ปกครองและดูแลเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของตน ควรมีการวางแผนและจัดสรรงบประมาณในการเผยแพร่สมรรถนะแห่งชีวิตตามอัตลักษณ์ของเยาวชนให้เป็นที่รู้จักในพื้นที่และนอกพื้นที่ เพื่อการยอมรับตัวตนของเยาวชนและสามารถดึงศักยภาพเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นได้
3. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเยาวชนตำบลนางแล ควรร่วมมือกันเสริมสร้างสมรรถนะแห่งชีวิตอัตลักษณ์ของเยาวชนตำบลนางแล โดยการมีส่วนร่วมแบบไตรภาคี เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเกิดความร่วมมือในทุก ๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์ของเยาวชนตำบลนางแลเพิ่มเติม เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเอง การตระหนักรู้ในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นต้น เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาอัตลักษณ์ของเยาวชนตำบลนางแลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีเสริมสร้างสมรรถนะแห่งชีวิตอัตลักษณ์ของเยาวชนตำบลนางแลที่สามารถสร้างรูปแบบและนำไปประยุกต์ใช้ในเยาวชนพื้นที่อื่น ๆ ได้

References

- Asmussen, K., Corlyon, J., Hauari, H., & Placa, V. (2007). *Supporting Parents of Teenagers*. DFES, Policy Research Bureau: London.
- Boonsanit Y. (2003). *laksana khwāmsamphan khōṅ wannakam kap sangkhom . nai phatthanākān wannakhadī* [The Association between Literature and Society]. Nontaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Carr, M. (1998). Assessing children's experiences in early childhood: Final report to the Ministry of Education. Wellington: Research Division, Ministry of Education.
- Chochom O; Thanachanon S; & Thongdee T. (2011). *patchai choēṅ het læ phon khōṅ phūmkhumkan thāṅ chit khōṅ yaowachon* [Antecedents and Consequences of Youths' Psychological Immunity]. *Journal of Behavioral Science*. 18(2), 1-15.
- Chunhakan C. (2007). *phruttkam kān liān bæp watthanatham khōṅ wairun Thai chāk sū banthoēṅ Kaolī* [Behavioral imitation of Korean culture from Korean entertainment media among Thai teenagers]. A Thesis for the Master of Arts (Communication Arts) Faculty of Communication Arts Chulalongkorn University.
- Hamhong I. (2002). *kān plīanplāṅg withī chīwit khōṅ yaowachon chāo khao thī khao mā 'āsai yū nai mūāṅ* [Life Style Changes of the Hill Tribe Youth Living in Urban Communities]. A Thesis for the Master of Education Program in Non-formal Education Chiangmai University.
- Klaharn R; Duangduen S; & Chaleoykitti S. (2015). *kānphatthana rūpbæp kān wat læ pramœn phruttkam phūa soēmsāṅ khunnalaksana 'an phung prasong khōṅ nakriān chan prathomsuksa tōṅ plāi khōṅ Thai nai satawat thī yīsip'et* [The Development Model of Measurement and Behavioral Assessment to Enhance Desirable Characteristics of Grade 4 to 6 Thai Students of the 21st Century]. Bangkok: The National Institute of Educational Testing Service (Public Organization).
- Padungchewit J. (2008). *watthanatham kānsūsān læ 'attalak* [Culture, communication and identity]. 2nd ed. Bangkok: Active Print.
- Rachnathan C. (2010). *prakotkān chīwit khōṅ yaowachon phū sep yābā* [Alternative : Life Phenominon of Amphetamine Abuse Youth]. *Journal of education and social development*. 6(1): 81-93.
- Ramitanon C. (2002). *næokhit nai kānsuksa 'attalak khwāmpen thai* [The concept of a study of Thai identity]. Bangkok: King Mongkut's University of Technology Thonburi.

- Rychen, D. S., & Salganik, L. H. (Eds.). (2001). *Defining and selecting key competencies*. Ashland, OH, US: Hogrefe & Huber Publishers.
- Santasombat Y. (2008). *khon phlat thin rāṅṅgān ‘opphayop kap kāṅkāo khām phromdān rat chāt nai ‘amnāt phūnthī læ ‘attalak thāṅ chātṭiphan : kāṅmūāṅ watthanatham khōṅ rat chāt nai sangkhom Thai lem sōṅ* [“Displaced Person Migrant Workers and Transnationalism” In Power, Space and Ethnic Identities: Cultural Politics of Nation-State in Thai Society 2]. Bangkok: The Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre.
- Somboon T. (2008). *‘attalak dekrām : rāṅṅān wīchāi* [Alternative : "Dek Ram" Identity: Research Report]. Bangkok: Research and Development Institute, Ramkhamhaeng.
- Sri-lam S. (2011). *kāṅphatthana ‘attalak nisit naksuksā nai sathāban ‘udomsuksā* [Student identity development in higher education institutions]. A Dissertation for the Doctor of Philosophy Program in Higher Education Faculty of Education Chulalongkorn University.
- Suksom A. (2007). *mūa wairun bōṛiphok fāechan : kāṅ bōṛiphok ‘attalak phaītai watthanatham kāṅ bōṛiphok* [Youth and Fashionable Clothings: The Consumption of Identity in Cultural Consumer Context]. *Suddhiparitat*. 23(71): 7-32.
- Treeaekanukul L. & Wanasiri J. (2009). *kāṅ damrong yū khōṅ ‘attalak chātṭiphan tai yā nai prathet Thai : kōṛanī suksā chāṅwat chiāṅ rāi* [The existence of Dai Ya ethnicity's identity in Thailand : A case study of Chiang Rai Province]. Chiang Rai: Social Sciences Faculty Chiang Rai Rajabhat University.
- Trier, U.P. (2001). *Defining educational goals: A window to the future*. In D.S. Rychen & L.H. Salganik (Eds.), *Defining and selecting key competencies* (pp. 241–246). Göttingen, Germany: Hogrefe & Huber.
- Udon Thani Province Cultural Office. (2012). *kāṅwīchāi samrūt saphāwakān thāṅ watthanatham dek læ yaowachon chāṅwat ‘udōn thānī pracham pī sōṅphanharōṭhāsīpha* [The Situation Survey on Cultural for Children and Youths Udon Thani Province Annual Report 2012]. Udon Thani: Udon Thani Province Cultural Office.